

El PP valencià, contra la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat

OPINIÓ

EL PARTIT POPULAR CARREGA CONTRA LA CAVALCADA REPUBLICANA DE LES TRES MAGUES DE GENER, REPRESENTANTS DELS VALORS DE L'EUROPA MODERNA. ELS NIVELLS GROLLERS UTILITZATS DISTEN MOLT DE LA CONCÒRDIA NADALENCA QUE PREDIQUEN.

1936 i 1937. València esdevingué epicentre de l'antifeixisme mundial. En plena Guerra Civil i amb Madrid assetjada per les tropes franquistes, la Segona República traslladà el Govern a València, que esdevingué capital de la Cultura i la Política. La ciutat cremava d'intel·lectuals, artistes, espies. Al foc de les tertúlies s'encenia la retòrica bèl·lica i es profetitzava sobre laïcisme, pedagogia, constitucionalisme o dret a l'autodeterminació. Fou també el temps callat d'una àmplia solidaritat. Milers de famílies acolliren persones que ho havien perdut tot. I milers de xiquets que fugien dels bombardejos dels avions de Franco, Hitler i Mussolini. Molts havien quedat sense pares, sense alegria, sense futur.

Ingent va ser l'esforç de la Segona República per preservar la mínima pau dels infants enmig la contesa. I ingents els diners invertits en el propòsit. Un fet valuós en moments on l'única indústria fecunda era l'armamentística. I tot a l'espera d'un sentit comú i d'uns suports de l'Europa democràtica que mai no arribaren. Fet i fet, aquesta cura sobre la infància desembocà el Nadal de 1936 en l'organització de nombroses activitats, regals massius de joguets i una cavalcada final, al gener de 1937, on el gremi faller es deixà la pell. Pel centre de València desfilaren carrosses decorades amb ninots de Betty Boop i Mickey Mouse. També efígies de Stalin o Largo Caballero. Era temps de guerra. Quina innocència li podia quedar a un xiquet a qui una bomba li havia reventat els pares?

Al cap de 79 anys, la Societat Coral el Micalet ha volgut recuperar l'essència d'aquella fita. Sense Stalin ni propagandes ni banderes. Només una festa per als infants, una cavalcada lúdica, celebrada el 3 de gener, per posar en valor l'educació i la pedagogia dels anys 30, és a dir, l'època de més creació d'escoles i de més eradicació

SERGI TARÍN

de l'analfabetisme, d'assumpció de drets com el vot femení. Tot amb ulls del 2016 i amb la participació desinteressada d'una quarantena de col·lectius. La marxa la tancà una calessa amb tres magues en representació de tres valors tan neutres com revolucionaris i evangèlics: Llibertat, Igualtat i Fraternitat, les tres clàusules del gran contracte social de l'Europa moderna.

Una desfilada que fou rebuda per l'alcalde Joan Ribó, qui reivindicà la diversitat de pensament i creença i condemnà la insolidaritat d'una Europa pretesament cristiana però que ben poca cosa fa per donar menjar al famolenc i beure a l'assedegat. En són bona prova els immensos camps de refugiats sirians. Imatge ben contrària de l'esperit d'aquella València en guerra.

I poc tardaren a udolar les veus desafinades: el PP emeté un comunicat on acusà Ribó d'atacar les tradicions d'una ciutat amb més de 2.000 anys d'història. El grup municipal del PP és l'últim reducte genètic de Junius Brutus, cònsol en la Hispània del

138 abans de Crist. I la lletra irada continuava maleint magues i alcaldes per haver impedit que, durant hora i mitja, els bons ciutadans hagueren tingut dificultat per arribar en cotxe al centre. L'endemà, l'exregidor Miguel Domínguez, en un article a *Levante-EMV*, qualificà l'acte de "pallasada" i "favada tendenciosa" i titllà Ribó de "descerebrat" (sic). De fet, l'ara diputat autonòmic va jurar el càrrec sobre "els Sants Evangèlics".

Però ací no quedà la cosa. El PP acusà el consistori d'atemptar contra la llibertat religiosa. L'intent per traslladar la idea que les magues havien substituït els Reis Mags, fou recurrent. I no s'escatimà munició dialèctica ni participació en tertúlies de grups de comunicació on s'arribà a qualificar les magues de "putes" per com anaven vestides. Com explicar que la mirada neta d'un xiquet, lluny encara de lubricitats mal digerides, només veu teles de fantasia?

I tota una diputada al Congrés com Marta Torrado criticà la suposada utilització dels menuts, però no tingué inconvenient a penjar una foto amb rostres de xiquets posant en la seua boca que les magues eren bruixes. Finalment, Domínguez criticà Ribó per suprimir policies, militars i sirenes de la cavalcada oficial. "Donaven lluentor als Reis, perquè el xiquets sempre han unit mandataris a sirenes i policies". Hi ha afanys lumínics i marcial incorregibles. I està molt bé. El problema es voler fer-los universals.

Per cert, mentre bullia el caldo d'aquellarre dretà, on era l'esquerra? S'ha injuriat la dona per grossa, per puta, per laica, per republicana, per ocupar el lloc atàvic de l'home. Llevat de la CGT, ningú no s'hi ha pronunciat oficialment. Ha quedat tota l'esquerra social desarticulada en el trànsit cap a les conselleries i els despatxos oficials?

Periodista